

**พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี
ในจังหวัดชลบุรี***
**Night Entertaining Behavior Among The Undergraduate Students
in Chonburi Province**

สมภพ จันทร์เงิน**
ดร.สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์***
ดร.ศรีวรรณ ยอดนิล****

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน มุมเหตุจูงใจทางอารมณ์ สัมพันธภาพครอบครัว และสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ และสถานภาพครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2557 จำนวนทั้งสิ้น 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า 1. พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี พบว่า จำแนกตามเพศ แหล่งที่มาของรายได้ ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน สถานภาพครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. มุมเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี พบว่า จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน สถานภาพครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. สัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี พบว่าจำแนกตามรายรับต่อเดือน ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา แหล่งที่มาของรายได้ สถานภาพครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

****รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

4. สัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี พบว่าจำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ สถานภาพครอบครัว ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: พฤติกรรม/ สถานะทางสังคม/ นักศึกษาปริญญาตรี/ จังหวัดชลบุรี

Abstract

This research was aimed at studying behavior among the undergraduate students in Chonburi Province and to comparing night entertaining behavior, emotional motivations, family relationships and relationship with friends of undergraduate students in Chonburi Province classified by sex, accommodation, revenue per month, source of income and family status.

The samples of the research were 400 undergraduate students in Chonburi Province under Office of the Higher Education Commission (2013). The instrument used to collect data was a questionnaire. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, T-test and One-Way ANOVA.

The findings were:

1. Night entertaining behavior among the undergraduate students in Chonburi Province classified by sex and source of income were non-statistical significant difference; while classified by accommodation, revenue per month and family status were statistical significant difference at .05.

2. Emotional motivation to explore the night entertaining of undergraduate students in Chonburi Province classified by source of income was non-statistical significant difference; while classified by sex, accommodation, revenue per month and family status were statistical significant difference at .05.

3. Family relationships of undergraduate students in Chonburi Province classified by revenue per month was non-statistical significant difference; while classified by sex, accommodation, source of income and family status were statistical significant difference at .05.

4. Relationship with friends of undergraduate students in Chonburi Province classified by accommodation, source of income and family status were non-statistical significant difference; while classified by sex was statistical significant difference at .05.

Keywords: Behavior / Night Entertaining/ The Undergraduate Students/ Chonburi Province

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในด้านวัตถุและเทคโนโลยี มีการหลั่งไหลของอารยธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทย นำผลมาให้คนไทยมีพฤติกรรมที่เสื่อมถอย ผิดศีลธรรมมากขึ้นเพราะต่างหลงไหลในวัตถุและค่านิยมตะวันตก อันเป็นสาเหตุทำให้สังคมไทยเต็มไปด้วยปัญหาต่างๆ มากมาย โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มหนึ่งของประเทศ สภาพเยาวชนไทยในสังคมปัจจุบันเกิดกระแสบริโภคกรุณาเด็กและเยาวชนให้เกิดค่านิยมทางวัตถุ ฟุ้งเฟ้อใช้จ่ายเกินตัว (ฉัชชามณีวงศ์, 2550, หน้า 1) แม้แต่ในกลุ่มนิสิตนักศึกษา ซึ่งสังคมยกย่องว่าเป็นปัญญาชน ซึ่งผ่านกระบวนการอบรมสั่งสอนให้รู้จักระเบียบและกติกาสังคมเป็นอย่างดีก็ยังไม่เว้นต่อสภาวะคุกคามของปัญหาสังคมและนับวันปัญหาสังคมในกลุ่มวัยรุ่นและนิสิตนักศึกษาจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นทุกขณะ ปัญหาสังคมในกลุ่มวัยรุ่นและนิสิตนักศึกษาจึงเป็นปัญหาประการหนึ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องให้ความใส่ใจให้บรรเทาหรือหมดสิ้นไปเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมโดยรวม (ศรีวรรณมณีคุณ, 2548, หน้า 17) ผลจากการวิเคราะห์ปัญหาของวัยรุ่นและเยาวชนพบว่าสาเหตุหนึ่งของการเกิดปัญหา มาจากการเที่ยวกลางคืน สถานบันเทิงเหล่านี้ได้มีการหลีกเลี่ยงกฎหมายในลักษณะต่างๆ โดยมุ่งแต่ผลประโยชน์ทางการค้าไม่คำนึงถึงความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของผู้ใช้บริการ เช่น มีวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าไปใช้บริการ และบางครั้งทำการเปิดเกินเวลาที่กฎหมายกำหนดทำให้สถานบันเทิงมีผลกระทบต่อวัยรุ่นมากเนื่องจากมีปัญหาดังกล่าว ตามมามากมายไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ ปัญหาผลการเรียนตกต่ำ รวมไปถึงมีสุขภาพไม่ดีเนื่องจากไม่ได้พักผ่อน และมีมลพิษทางเสียง อีกทั้งอากาศไม่ดีเพราะควันบุหรี่ และมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกประเภทไว้คอยบริการ (จุฑารัตน์ เจริญอักษร, 2545, หน้า 1-2) ร้านไอ้เจ้าของกิจการเป็นศิลปิน ดารา นักร้อง นักแสดง

ก็มักจะมีเพื่อนดาราไปใช้บริการรวมทั้งยังดึงดูดนักท่องเที่ยวที่คลั่งไคล้ดาราอีกด้วย จึงไม่น่าแปลกใจว่าในทุกค่ำคืนสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้จะคลาคล่ำไปด้วยกลุ่มบรรดาวัยรุ่น วัยเรียน นิสิตนักศึกษาทั้งชายและหญิงซึ่งเป็นวัยที่กำลังอยู่ในช่วงการก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เริ่มมีอิสระทางความคิด มีอิสระทางการกระทำและกล้าแสดงออกในที่สาธารณะมากขึ้น (ทิววรรณ อายุวัฒน์, 2548, หน้า 2) จากสภาพของปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญในการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาในจังหวัดชลบุรี ซึ่งจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีความเจริญทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมาก และเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีสถานบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาตั้งอยู่หลายแห่งในขณะเดียวกันจังหวัดชลบุรีก็เป็นจังหวัดที่มีแหล่งสถานบันเทิงหลายแห่งด้วยกัน สถานบันการศึกษาในปัจจุบันจึงถูกรายล้อมด้วยแหล่งสถานบันเทิงมากมายทั้งที่จัดระเบียบถูกต้องตามกฎหมายและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาที่เป็นผลกระทบมาจากพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงว่าเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อตัววัยรุ่นเอง ครอบครัว สถานศึกษา สังคมและประเทศชาติ การหาคำตอบว่าสิ่งใดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดชลบุรี จึงเห็นควรที่จะต้องมีการศึกษาอย่างถ่องแท้เพื่อเป็นข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เล็งเห็นโทษและผลเสียของการเที่ยวสถานบันเทิงเหล่านั้น ตลอดจนหาแนวทางในการป้องกันแก้ไข ปัญหา และสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีให้แก่นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สามารถชี้นำตนเองไปในทางที่ถูกที่ควรได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน มุลเหตุจูงใจทางอารมณ์

สัมพันธภาพครอบครัว และสัมพันธภาพกับเพื่อนของ นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของ รายได้ และสถานภาพครอบครัว

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี ที่มีเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของ รายได้ และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรม การเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกัน

2. นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี ที่มีเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของ รายได้ และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีมูลเหตุจูงใจ ทางอารมณ์แตกต่างกัน

3. นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี ที่มีเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของ รายได้ และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีสัมพันธภาพ ครอบครัวแตกต่างกัน

4. นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี ที่มีเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของ รายได้ และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีสัมพันธภาพ กับเพื่อนแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเที่ยว สถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาเพื่อให้หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเที่ยว สถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษา

2. ทำให้สถานศึกษาได้ตระหนักถึงปัญหาและ หาแนวทางป้องกันและแก้ไขพฤติกรรม การเที่ยวสถาน บันเทิงกลางคืนของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษา ระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2557 จำนวน 59,129 คน จากสถานศึกษา 4 สถาบัน ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยบูรพา 2) มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา 3) มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี 4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก วิทยาเขตบางพระ (สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา, 2557)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษา ระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2557 จำนวนทั้งสิ้น 400 คน จากสถานศึกษา 4 สถาบัน ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยบูรพา 2) มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา 3) มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี 4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก วิทยาเขตบางพระ ได้มาโดยการกำหนด ขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณ จากสูตร ของ Yamane (1973) จากนั้นใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 46)

2. ตัวแปรในการวิจัย มีดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ เพศ ที่พัก อาศัยขณะศึกษา รายได้ระหว่างเรียน แหล่งที่มาของ รายได้ระหว่างเรียน สถานภาพครอบครัว

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง กลางคืน

2.2.2 ข้อมูลด้านมูลเหตุจูงใจทาง อารมณ์ ได้แก่ ความเครียด ความสุข ความเหงา ความต้องการ ความอยากรู้อยากเห็น

2.2.3 ข้อมูลด้านสัมพันธภาพครอบครัว ได้แก่ บรรยากาศภายในครอบครัว ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ลักษณะความเป็นต้นแบบของพ่อแม่

2.2.4 ข้อมูลด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน ได้แก่ เพื่อนทำให้มีความมั่นใจ เพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อนเป็นผู้ที่มีอิทธิพลชักจูง เพื่อนเป็นที่ปรึกษา เมื่ออยู่กับเพื่อนแล้วมีความสุข

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ สถานภาพครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ ได้แก่ ความสุข ความเหงา ความเครียด ความต้องการ ความอยากรู้อยากเห็น

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านสัมพันธภาพครอบครัว ได้แก่ บรรยากาศภายในครอบครัว ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ลักษณะความเป็นต้นแบบของพ่อแม่

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทางด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน ประกอบด้วย ความมั่นใจ ความเป็นแบบอย่างที่ดี ความเป็นผู้มีอิทธิพล ความเป็นที่ปรึกษา ความรู้สึกอยู่ด้วยแล้วมีความสุข

ตอนที่ 5 แบบสอบถามทางด้านพฤติกรรมกาเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลและเนื้อหาต่างๆ จากตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี แนวความคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งได้ศึกษารูปแบบเครื่องมืองานวิจัยที่มีโครงสร้าง และเนื้อหาที่สอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้

2. เสนอร่างแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นชอบ นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มเติมให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะ

3. หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสมบูรณ์ถูกต้องของโครงสร้างเนื้อหา และความชัดเจนของภาษาที่ใช้เขียนแบบสอบถาม ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิประกอบไปด้วยผู้มีความรู้ด้านจิตวิทยา และกิจการนักศึกษา มีประสบการณ์ทำงานอย่างน้อย 5 ปี

4. นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 30 ชุด แล้วมาวิเคราะห์ด้วยค่าแอลฟาของ Cronbach พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์คือ .95 ด้านสัมพันธภาพครอบครัว คือ .90 ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน คือ .93 และด้านพฤติกรรมกาเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน คือ .90

6. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความถูกต้องสมบูรณ์นำไปให้ประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่ได้คืนคิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานได้แก่ ค่า t-test และ One-way ANOVA กรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มใช้การทดสอบความแตกต่างรายคู่ (Multiple Comparison หรือ Post Hoc Comparison) ทดสอบด้วยวิธีการของ LSD (Fisher s Least Significant Difference Test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามระดับได้ดังนี้ ระดับมาก ได้แก่ สนทนาพูดคุย ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ระดับปานกลาง ได้แก่ ฟังเพลง ดื่มเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รับประทานอาหาร ร้องเพลง ดูภาพยนตร์ ทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ เลี้ยงฉลองในโอกาสต่างๆ เต้นรำ นัดกับคนรู้จักหรือเพื่อนเก่า ระดับน้อย ได้แก่ ดูคอนเสิร์ต ดูการแข่งขันกีฬา ไปกับคนรัก ชมหรือเลือกซื้อสินค้า พบคนถูกใจเพื่อมีเพศสัมพันธ์ สูบบุหรี่ เล่นการพนัน ระดับไม่เคยเลย ได้แก่ ทำธุรกิจเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้า นวดแผนโบราณหรืออาบอบนวด สปาเสพติด ขायบริการทางเพศ

2. พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี พบว่าจำแนกตามเพศ แหล่งที่มาของรายได้ ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน สถานภาพ

ครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. มูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี พบว่าจำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน สถานภาพครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. สัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี พบว่าจำแนกตาม รายรับต่อเดือน ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา แหล่งที่มาของรายได้ สถานภาพครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. สัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี พบว่าจำแนกตาม ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ สถานภาพครอบครัว ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตาม เพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี นำไปสู่การอภิปรายประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สนทนาพูดคุย ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และฟังเพลง เนื่องจากสถานบันเทิงกลางคืนเหล่านี้ได้จัดบริการเพื่อตอบสนองคนในสังคมโดยเป็นที่พบปะสังสรรค์ในเวลากลางคืนและให้ความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ เช่น นักร้อง นักดนตรีพร้อมกับจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ดังนั้นสถานบันเทิงจึงเป็นที่พบปะสังสรรค์ในเวลากลางคืนสอดคล้องกับงานวิจัยของรจนาเพชรดี (2545) พบว่า กิจกรรมด้านบวทีกกลุ่มตัวอย่างนิยมกระทำมากที่สุดขณะมาเที่ยวสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ.

คือการพูดคุยกับเพื่อน ส่วนกิจกรรมทางลบที่นิยมทำกันมากที่สุดคือ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความเมามัว เกิดความสนุกสนานในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพร ชัยประเสริฐ (2551) พบว่าเมื่ออยู่ในสถานบันเทิงผู้ใช้บริการนิยมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิรติ เปลี่ยนสมัย (2555) พบว่า พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงที่พบได้แก่ พบปะสังสรรค์ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ส่วนพฤติกรรมที่อยู่ในระดับไม่เคยเลย เช่น เสพยาเสพติด และค้าประเวณี อาจเป็นข้อมูลที่ทำให้เกิดความเสียหาย จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่ยอมเปิดเผย

2. พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีจำแนกตามเพศ แหล่งที่มาของรายได้ พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน และสถานภาพครอบครัว ปรากฏผลดังนี้

2.1 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีจำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนไม่แตกต่างกัน พฤติกรรมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันเนื่องจากปัจจุบันเพศชายและเพศหญิงมีบทบาทเท่าเทียมกันในสังคมมีการรับรู้ข่าวสารและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ได้เท่าเทียมกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รจนา เพ็ชรดี (2545) พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง และเพศชายมีจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษาที่มีอายุในช่วงต่ำกว่า 20 ปี รองลงมาอายุ 23 ปี และอายุ 22 ปี ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิริค และโจเซฟ (Eric & Joseph, 2007) ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในสถานบันเทิงประเภทบาร์ หรือการไปดูคอนเสิร์ตของนักศึกษาระดับวิทยาลัย พบว่านักศึกษาร้อยละ 64 มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนไปงานเลี้ยงสังสรรค์ในสถานบันเทิงประเภทบาร์ และไปดื่มต่อในที่สังสรรค์ ร้อยละ 45 เช่น

สถานบันเทิงประเภทบาร์ หรือคอนเสิร์ต จำนวนนักศึกษาชายและหญิงมีอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน

2.2 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีจำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พบว่า นักศึกษาที่มีแหล่งที่มาของรายได้ต่างกันมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้อาจเป็นเพราะนักศึกษาในปัจจุบันมีแหล่งที่มาของรายได้หลากหลายทั้งจากพ่อแม่ผู้ปกครองและการทำงานพิเศษระหว่างเรียนตลอดจนถึงการกู้ยืมโครงการ กยศ. หรือจากแหล่งเงินกู้อื่น ๆ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิวาพรรณ อายุวัฒน์ (2548) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมของผู้หญิงเที่ยวกลางคืน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 18-35 ปี อายุเฉลี่ย 21.77 ปี ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีรายได้เฉลี่ย 7,000 บาท ได้รับเงินค่าใช้จ่ายจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง วันที่นิยมเดินทางมาเที่ยวมากที่สุดคือวันศุกร์และวันเสาร์ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แหล่งที่มาของรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุดมีแหล่งที่มาของรายได้จาก พ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ มากที่สุด ร้อยละ 95.50

2.3 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีจำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา พบว่านักศึกษาที่มีที่พักอาศัยขณะศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกัน นักศึกษาที่พักอยู่บ้านของตนมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัย หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย และบ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน โดยนักศึกษาที่พักอยู่บ้านของตนมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัย หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย และบ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน นักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัยมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่พักอยู่ บ้านญาติหรือบ้าน

ผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตนซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นเพราะนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัยมีอิสระในการเข้าออกหอพักสามารถออกไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนได้อย่างอิสระไม่ต้องมีพ่อแม่ผู้ปกครองมาควบคุมดูแล สอดคล้องกับงานวิจัยของลักขณา ศรีสารคาม (2545) พบว่านักศึกษาหญิงนิยมไปเที่ยวตามสถานบันเทิงเป็นกลุ่มเล็กประมาณ 4-6 คน มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดต้องพักในหอพักหรือห้องเช่า ทำให้ได้รับอิสระในการดำรงชีวิต มีโอกาสได้คบเพื่อนในวัยเดียวกัน ประกอบกับมีสถานบันเทิงหลายแห่ง และได้รับเงินจากครอบครัวเหลือพอเป็นค่าใช้จ่ายในการเที่ยวเตร่ได้บ้าง โดยเฉพาะบางครั้งเมื่อมีบุคคลอื่นรับภาระค่าใช้จ่ายแทนเป็นปัจจัยทำให้นักศึกษาหญิงชอบเที่ยวเตร่ตามสถานบันเทิงเรื่อยมา

2.4 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน พบว่านักศึกษามีรายรับต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกันพบว่านักศึกษามีรายรับต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษามีรายรับต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท และนักศึกษามีรายรับต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาทโดยนักศึกษามีรายรับต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนน้อยกว่านักศึกษามีรายรับต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และนักศึกษามีรายรับต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นเพราะนักศึกษามีรายรับต่อเดือนมากอาจเกิดจากการทำงานพิเศษระหว่างเรียนจึงเห็นคุณค่าของเงินที่เกิดจากการทำงานจึงมีพฤติกรรมการเที่ยวน้อยกว่านักศึกษามีรายรับต่อเดือนน้อยซึ่งบางครั้งนักศึกษามีรายได้น้อยแต่เที่ยวกลางคืนมากกว่าอาจเป็นเพราะไปงานเลี้ยงวันเกิดของเพื่อน หรือมีเพื่อนเลี้ยงจึงออกไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนสอดคล้องกับงานวิจัยของจาริณี นันทวัฒน์ (2546) พบว่าผู้ใช้บริการสถาน

บันเทิงดิสโก้เทค ผับ และคาราโอเกะ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 20-26 ปีมีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้บริการสถานบันเทิงจากร้านประจำ มีความถี่ในการใช้บริการไม่แน่นอน ส่วนใหญ่ใช้บริการวันเสาร์ เวลา 21.31-23.00 น. โดยใช้เวลาเฉลี่ย 3-4 ชั่วโมงต่อครั้ง ผู้ใช้บริการชื่นชอบเพลงไทยสากลนิยมสั่งเหล้า และเบียร์ ไปใช้บริการแต่ละครั้งใช้เงิน 301-600 บาท เพื่อนมีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกใช้บริการ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทิวาวรรณอายุวัฒน์ (2548) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 18-35 ปี อายุเฉลี่ย 21.77 ปี ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ย 7,000 บาท ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า รายได้ การเลี้ยงดูของครอบครัว การคบเพื่อน และสถานบันเทิง มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของผู้หญิงเที่ยวกลางคืนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีจำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่านักศึกษามีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกัน โดยนักศึกษที่บิดามารดาอยู่ร่วมกันมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนน้อยกว่านักศึกษที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง และนักศึกษที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา นักศึกษที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต และนักศึกษที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา นักศึกษที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิตมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนน้อยกว่านักศึกษที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นเพราะนักศึกษที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกันได้รับการดูแลเอาใจใส่ให้ความอบอุ่น มีกิจกรรมในครอบครัวทำร่วมกัน จึงมีพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนน้อยกว่านักศึกษที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง สอดคล้องกับงานวิจัยของคันธรส พลเยี่ยม (2545)

พบว่าสาเหตุในการที่เยาวชนเรืงรรมย์ด้านครอบครัวพบว่าการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานมากไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแล บิดามารดามีความขัดแย้งกันทำให้นักเรียนเมื่อหน้ายการอยู่บ้าน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นลินี สุภกรโกศัย (2546) พบว่าเหตุผลที่เยาวชนวัยรุ่นเหล่านั้นไปเที่ยวสถานบริการติสโก้เชคเพราะผู้ปกครองไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด จึงทำให้เยาวชนวัยรุ่นพยายามหาสิ่งยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจเพื่อให้ตนเองรู้สึกดี และไม่ขาดหายบางสิ่งบางอย่างไป นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจันธิมา คำพวง (2553) พบว่านิสิตที่มีสถานภาพครอบครัวบิดามารดาอยู่ร่วมกัน ไม่มีการวางแผนในการไปเที่ยวสถานบันเทิงเนื่องจากอิทธิพลของบรรยากาศครอบครัวที่อบอุ่นมีผลทำให้นิสิตกลุ่มนี้ไม่จำเป็นต้องวางแผนไปเที่ยวสถานบันเทิง

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. หอพักของนักศึกษาทั้งหอพักนอกมหาวิทยาลัย และหอพักของมหาวิทยาลัย ควรมีกฎระเบียบเวลาการเข้าและออกหอพักอย่างเข้มงวด เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้นักศึกษาไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน

2. ครอบครัวที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง ควรให้ความเอาใจใส่ดูแลกับนักศึกษาให้คำปรึกษาตลอดจนทำกิจกรรมร่วมกันสร้างความอบอุ่นภายในครอบครัวเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้นักศึกษาไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน

3. สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมแหล่งกิจกรรมให้นักศึกษา เช่น เปิดหอสมุด และสำนักคอมพิวเตอร์ตลอด 24 ชั่วโมง หรือจัดสร้างลานกีฬาในสถาบันการศึกษาให้มีจำนวนมากขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นจากการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนและแนวทางในการป้องกันแก้ไข

2. ควรศึกษาปัจจัยเพิ่มเติมในเชิงลึก เช่น พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดขณะไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน และพฤติกรรมการขายบริการทางเพศขณะไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน

3. ควรศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนเพื่อหาแนวทางแก้ไขและวิธีการป้องกันปัญหา

เอกสารอ้างอิง

- กิริติ เปลี่ยนสมัย. (2555). พฤติกรรมการเที่ยวสถานเรืงรรมย์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณเฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ, คณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คันทรส พลเยี่ยม. (2545). พฤติกรรมและสาเหตุในการเที่ยวสถานเรืงรรมย์ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณเฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- จันทร์มา คำพวง. (2553). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร*. งานนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จาริณี นันทวัฒน์. (2546). *พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ใช้สถานบันเทิงในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จุฑารัตน์ เชิญอักษร. (2545). *พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ*. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ณัชชา มณีวงศ์. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาจังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิวารรรถ อายุวัฒน์. (2548). *พฤติกรรมของผู้หญิงเที่ยวกลางคืน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต, สาขาสังคมวิทยา, คณะรัฐศาสตร์, จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- นลินี ศุภกรโกศัย. (2546). *ทัศนะของวัยรุ่นชายต่อการเที่ยวสถานบริการดิสโก้เทค : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมสงเคราะห์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- รจนา เพ็ชรดี. (2545). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการนิยมเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิง อาร์. ซี. เอ. ของวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมสงเคราะห์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลักขณา ศรีสารคาม. (2545). *การใช้ชีวิตของนักศึกษาหญิงตามสถานบันเทิงในเขตเทศบาลนครขอนแก่น*. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาไทยคดีศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรีวรรณ มีคุณ. (2548). *ปัญหาสังคมในวัยรุ่นและนิสิตนักศึกษา*. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม*, 1(1), 17
- อรรณพ ชัยประเสริฐ. (2551). *พฤติกรรมการใช้บริการสถานบันเทิงในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Eric, R. P., & Joseph, L. (2007). *Partying Before the Party: Examining Prepartying Behavior Among College Students*. Retrieved from <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2532497/>
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. Third edition. New York: Harper and Row Publication.